

3/2013

CHARIZMA

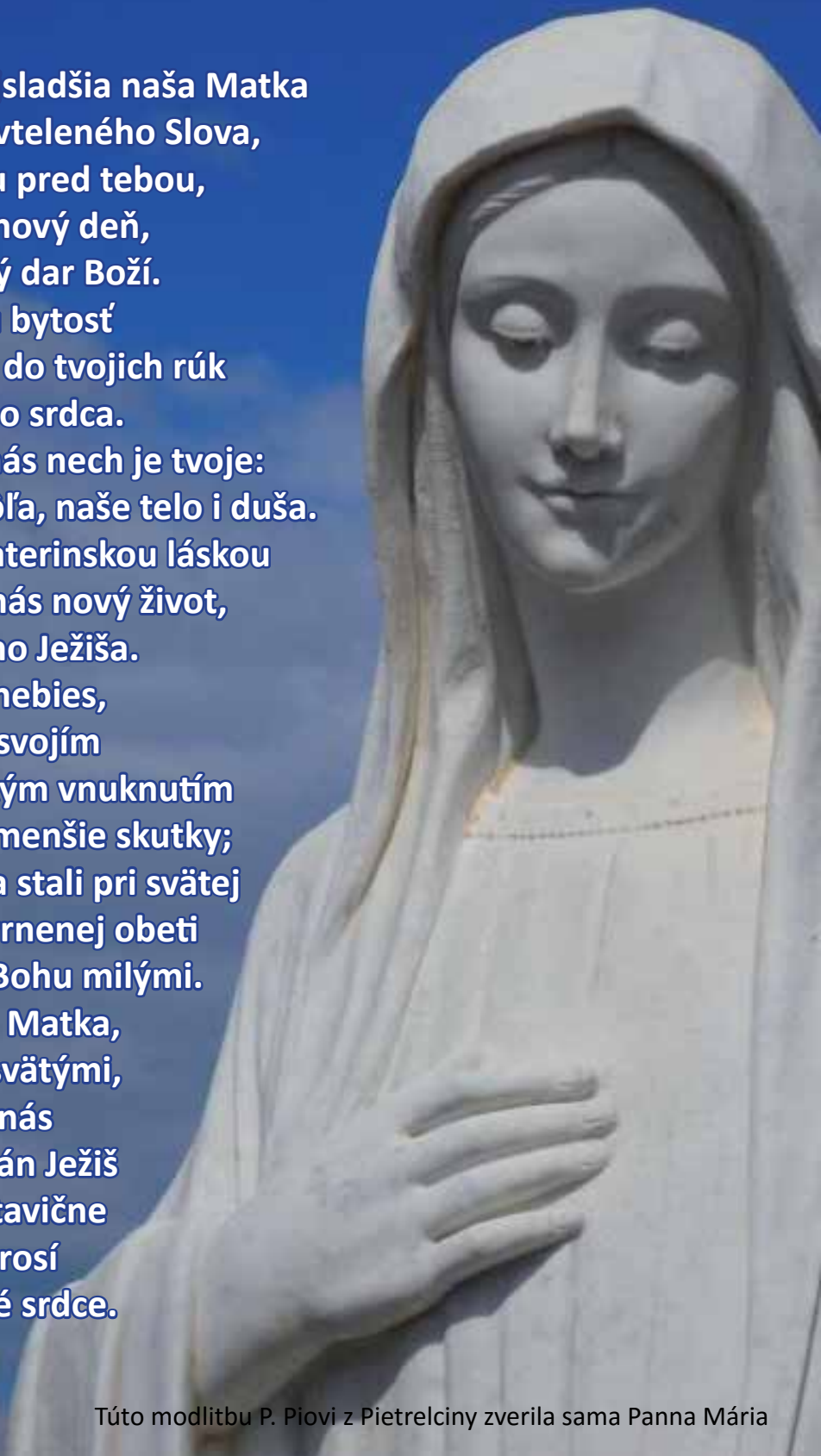
**„Duch Svätý nám umožňuje
vidieť horizont.“**

pápež František

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

Mária, najsladšia naša Matka
a rodička vteleného Slova,
kľáčime tu pred tebou,
keď svitá nový deň,
nový veľký dar Boží.
Celú svoju bytosť
vkladáme do tvojich rúk
a do tvojho srdca.
Všetko v nás nech je tvoje:
rozum i vôľa, naše telo i duša.
Svojou materinskou láskou
utváraj v nás nový život,
život tvojho Ježiša.
Kráľovná nebies,
podporuj svojim
materinským vnuknutím
i naše najmenšie skutky;
daj, aby sa stali pri svätej
a nepoškvrnenej obeti
čistými a Bohu milými.
Dobrotivá Matka,
urob nás svätými,
ako to od nás
očakáva Pán Ježiš
a za čo ustavične
túžobne prosí
tvoje sväté srdce.
Amen.

Túto modlitbu P. Piovi z Pietrelciny zverila sama Panna Mária

Pápež František vyzval svet na deň pôstu a modlitieb za Sýriu, na odvrátenie hroziacej vojny. Čo bolo šokujúce? Vyzval každého, kto verí v Boha, nielen katolíkov, nielen kresťanov. A čo šokovalo viac? Počúvli ho. Nielen kresťania, ale aj moslimovia. Najvyššia duchovná autorita sunnitského islamu v Sýrii Ahmad Badreddin Hassoun povedal, že prijíma túto výzvu a modlitby, pôstu za mier sa zúčastnili všetky moslimské kmeňové spoločenstvá ako drúzovia, izmaeliti, alaviti a šiiti. Prečo rešpektujú moslimovia nášho Svätého Otca? „Lebo miluje ľud Sýrie!“ povedali ich predstavitelia. Pretože miluje!

Kedysi sa aj svätý František rozhodol ísť počas piatej križiacej výpravy ako posol mieru do Svätej zeme. Križiaci však neprijali jeho výzvu o prímerie a utrpeli v boji porážku. Vybral sa však k sultánovi a dosiahol bez zbrane to, čo nedosiahli križiaci zbraňami. Dostal listinu, ktorá jemu i jeho bratom dovoľovala navštíviť sväté miesta vo Svätej zemi, františkáni mohli zostať na posvätných miestach a dodnes tam vydávajú kresťanské svedectvo. Dokázal prísť s láskou k nepriateľovi.

Sme pozvaní aj vyzvaní milovať. Do krajnosti. Bez strachu. Dostali sme Ducha Svätého - Ducha Lásky. Prajem nám všetkým, aby sme ako naši svätí dokázali prinášať s láskou zmierenie a pokoj tým, ktorí to najviac potrebujú.

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

SPRAVODAJSTVO

3 Vigília Turíc v Nitre

PREDSTAVUJEME

16 Spoločenstvo Natanael

FORMÁCIA

10 Pokoj

SVEDECTVO

17 Bohu nič nie je nemožné

AKTUÁLNA TÉMA

12 Stres a Duch Svätý

OBNOVENÁ MLÁDEŽ

18 eSPé

Pápež František prijal predsedu Hnutia obnovy v Duchu Svätom

Pápež František prijal 9. septembra 2013 na súkromnej audiencii vo Vatikáne talianskeho národného predsedu Hnutia obnovy v Duchu Svätom Salvatoreho Martinezu. Svätý Otec hneď pri ich zvítaní spomenul dobro, ktoré robí hnutie pre Cirkev a svet a spomenul obdobie, keď bol ešte ako kardinál referentom hnutia v rámci argentínskej biskupskej konferencie.

Rokovanie bolo zamerané na revíziu činnosti v prospech prisťahovalcov na Lampeduse, na pomoc väzňom vo Fondo Sturzo, deťom a celým rodinám v Moldavsku, ako aj pre Medzinárodné centrum pre rodinu v Nazarete, ktoré bolo zverené Hnutiu obnovy v Duchu Svätom. Pápež prejavil záujem o duchovné aktivity, školenia a evanjelizačné projekty, z ktorých mnohé už priťahujú pozornosť záujemcov.

Hovorili aj o odkresťančovaní Európy, potrebe novej evanjelizácie v Taliansku, podporných snahách mladých ľudí a rodín. Spomenuli projekt „10 prikázaní na 10 námestiach“, ktorý pokračoval 21. septembra v Palerme. Svätý Otec niekoľkokrát a s veľkou pokorou požiadal, aby ho podporovali modlitbou a súčasne ubezpečil o svojej blízkosti a pozornosti budúcim aktivitám hnutia.

Zdroj: TK KBS

Foto: <http://www.rns-italia.it/>

Vigília Turíc v Nitre

Nosné motto stretnutia spoločenstiev Obnovy: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého,“ (Rim 5,5), v deň pred Turícami zjednotilo stovky veriacich nielen Nitrianskej diecézy, ale celého Slovenska.

Po mohutných chválach vdp. Jozef Švercel, prefekt Nitrianskeho kňazského seminára, v prednáške vyzval prítomných: „Tak ako Ezechiél videl chrám s prameňom vody, voda bola najskôr po členky, neskôr po kolená... až obrovský prúd - v ktorom sa dá len nechať unášať. Nenechajme sa namočiť len po členky, ale celí sa potopte v Bohu!“ Vysvetlil, že „nie je až tak potrebné vedieť, že Boh je, ale že Boh je láska“. Pripomenul veci, ktoré nám bežne unikajú, napríklad ako si každé ráno, keď sa prebudíme, neuvedomíme, že pri našej posteli je Ježiš, ktorý nám vyzná lásku, usmieva sa: „Daj zrieť mi svoju tvár, daj počuť mi svoj hlas, tvoja tvár je krásna a tvoj hlas je sladký,“ (Pieseň piesní). Ako hovorí páter Kodet: „Boh je do nás nešťastne zamilovaný.“ Vdp. Švercel odpovedal prítomným aj základný kľúč k Biblii: Biblia je príbeh lásky = Boh a ja.

Poobede, kým kňazi spovedali, mnohí využili modlitbu príhovoru v skupinkách. Počas adorácie otec Peter Brodek požehnal k službe účastníkov

seminára Obnovy v Duchu Svätom. Bohoslovci Kňazského seminára v Nitre nadchli pantomimickým príbehom o boji diabla a Boha o dušu človeka. A rozospievali chrám modernými gospelovými piesňami, sprevádzanými osobnými svedectvami. Všetci nedočkavo očakávali ďalšiu prednášku Vdp. Jozefa Švercla: Nechajte sa postrčiť Božím Duchom do veľkého príbehu Boha.

Neskôr prítomní kňazi odpovedali na otázky o užívaní homeopatií, o alternatívnej medicíne... a účastníčka seminára Obnovy svedčila o odovzdaní medaily Panny Márie.

Svätú omšu, ktorá bola slávnostným ukončením stretnutia, celebraval Mons. Peter Brodek, ktorý v kázni vychádzal z Božieho slova: „Tí, ktorí uveria, z nich potečú prúdy živej vody.“ Na záver povedal: „Cieľom Katolíckej charizmatickej obnovy nie je konanie konferencií, stretnutí, seminárov, ale osobný život pod vládou Ducha Svätého.“

Andrea Teplanová

Svätú omšu, ktorá bola slávnostným ukončením stretnutia, celebraval Mons. Peter Brodek

Je rok viery, slávime 1150. výročie príchodu vierozvestov Sv. Cyrila a Sv. Metoda, uskutočnil sa 20. ročník katolíckej charizmatickej konferencie obnovy a evanjelizácie a jeho hlavné tematické zameranie bolo: VERÍM, PANE!

Nevidí, že nevidím?

„Slepý Bartimej odhodil plášť a Ježiš sa ho spýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Videl Ježiš, že Bartimej je slepý? Tak prečo sa ho pýta? Boh vidí, že máš problémy so zrakom? Chceš, aby ti zlepšil zrak? Čo mu povieš? Čo chceš, aby ti urobil? Aby som videl. Boh nevidí, že nevidíš? Boh to veľmi dobre vidí. Vie, že si slepý, hluchý, že podvádzaš manželku... Boh chce počuť tvoje slovo. On vidí a vie, že Bartimej je slepý. Ale potrebuje to počuť od neho. Čo chceš, aby som ti urobil? Povedz konkrétne, čo chceš, aby ťa uzdravil. Konkrétne. On je

Svätý, je Všemohúci, ale chce počuť tvoje slovo. Ježiš je cesta, pravda a život. Ak si nastúpil na túto cestu, prijmi pravdu o sebe, prijmi pravdu o Bohu a ži nový život. Život s Kristom.“ Povedal otec Mikuláš Tressa.

Tí, ktorí sa zúčastnili na konferencii dvadsiatykrát alebo prvýkrát, tam neboli náhodou. V jednej z prednášok, ktorú mal gréckokatolícky kňaz otec Mikuláš Tressa, bolo zreteľne jasné, že sa ide priamo k podstate. Človek očakáva od Boha rôzne veci. Niektorí síce nevieme presne čo, ale chceme to hneď a zaraz. Je dobré si to ujasniť. Čím presnejší sme, tým lepšie.

Keď sa zaplňala športová hala „Koniaren“ v Ružomberku, mohli sme vidieť veľmi pestrú zmes ľudí. Hneď, ako sa prichádzajúci zaregistrovali, vybrali si z košíka lístok so slovom z Písma. Prichádzali rodiny s deťmi,

20. ročník katolíckej charizmatickej konferencie obnovy a evanjelizácie v Ružomberku

P. Jozef Vadakkel MCBS

väčšie či menšie skupinky, ale aj ľudia, ktorí sa (aspoň zatiaľ) nevedeli zaradiť. Na to, aby si človek urobil obraz o nálade a ovzduší, nemusí byť jadrový fyzik. Prevládala priateľská atmosféra, úsmevy, stretnutia tých, ktorí sa dlhšiu či kratšiu dobu nevideli. Bolo príjemné vidieť, ako sa zvíтали dvaja kamaráti, ktorí sa stretli po dvadsiatich rokoch.

Ranné chvály nás pripravili na celodenný program. Som rád, že sa moje počiatkové kontrolné a trochu pochybovačné oko uvoľnilo a nechalo ma v pokoji. Tým pádom sa dá lepšie ponoriť do modlitby. Niektorí vraveli, že je tu málo ľudí, pretože sa termín konferencie posunul, iní že ich je dosť. Osobne som to nevnímал, obsah prednášok,

Páter Vadakkel je veľmi zaujímavý človek, nielen preto, že vedie spoločensť v Nemecku či Holandsku, cestuje a prednáša po svete, ale aj preto, že v jeho podaní je niečo energické, plné Ducha, niečo, čo prebúda ospalých.

Pred pár dňami sa ho jeden kňaz pýtal, aké je číslo na Ježiša a on mu povedal, že Jeremiáš 33,3. Volaj ku mne a vyslyším ťa a oznámim ti veľké, nevystihnuteľné veci, o ktorých nevieš. My všetci vo svojom živote potrebujeme odpovede.

Raz prišiel za ním jeden človek a povedal mu, že keby mu mal hovoriť o svojich rodinných problémoch, tak by to trvalo mesiac. Keby mu hovoril o svojich chorobách, trvalo by to dva mesiace. Ak by mu hovoril o svojich finančných problémoch, tak to bude trvať pol roka. Vraví: „Neviem, kde mám začať, neviem, koľko máte času.“ Mnohí ľudia sa pýtajú, kde začať. Jeden problém sa skončí a začne druhý. Potom ďalší. Kde mám začať? Biblia hovorí: „Uver v Pána a ty a tvoja rodina budete požehnaní.“

Na konferencii začínal, prednášal a aj končil prednášku s vystavenou Eucharistiou, ktorá bola celý čas nosnou témou. Viackrát zdôrazňoval, že Eucharistia je základ, moc. Tam treba začať.

Tlmočníčka sa vedela prispôbiť pátrovmu dynamickému tempu a stíhala všetko prekladať citlivo, aby sa nestratilo nič podstatné z jeho prejavu.

Prednášku, ktorá bola tvorená citátmi z Biblie, osobnou skúsenosťou, ale aj príbehmi ľudí, ktorým sa zmenil život k lepšiemu na nepoznanie, obohatila hudobná skupina Veritas, ktorá na žiadosť otca Vadakkela náladu značne oživila.

Ako to už niekedy z ľudskej povahy vyplýva, snažil som sa Pátra Vadakkela z Filipín nejako zaradiť. Veľmi sa mi to nedarilo. Jeho prejav a prirodzená výbušnosť mi v myšlienkach vytvorili obraz proroka. Ak si niekto nevie predstaviť, ako taký prorok vyzerá, odporúčam jednu z jeho budúcich prednášok.

modlitieb, chvál bol silný. Tak či tak, kde sa dvaja, či traja stretnú... tak tam bolo viac ako dosť.

Jednou z dôležitých častí konferencie boli modlitby za uzdravenie. Ako to už býva pri modlení v skupinkách, veľakrát „dopyt prevyšuje ponuku“, a preto sa niektorí modlili za uzdravenie aj mimo stanovený čas. Niekedy uzdravenie neprichádza hneď. Zotrvajme v modlitbách a s vierou sa pozerajme na svoj život. Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria. (Mt7,8. Lk11,10). ...každý.

Veľmi na mňa zapôsobilá prednáška pred vyloženou sviatosťou oltárnou, ktorú viedol páter Jozef Vadakkel. Jeho energický prejav rozprúdil náladu v hale. Viackrát požiadal mládežnícku skupinu „VERITAS“ z Jakubovho dvora o piesne, pri ktorých sa dá tliekať. „Ježiš, zobuď sa, zobuď sa, zobuď sa!!!“ Možno niektorí zodvihli obočie, ale efekt bol práve v tom, čo je potrebné uro-

biť. Poriadne sa nadýchnuť a zobudiť Ježiša, ktorý možno spí v mojom srdci tak, ako Ježiš na lodi, keď ho Peter žiadal, aby sa zobudil. Keď sa zobudil, rozkázal búrke a tá sa hneď utišila.

V sobotu o piatej hodine popoludní začala biskupská svätá omša, ktorú celebboval spišský otec biskup Mons. Štefan Sečka. Keď na jej konci zaznel potlesk, úprimne a pokorne priznal, že tomu veľmi neholduje, ale v športovej hale to vie pochopiť. Myslím si, že v Slovákoch je kus temperamentu, za ktorý sa nemusia hanbiť ani v Latinskej Amerike. Tam by si modlitebné stretnutie bez hlasitých prejavov nadšenia a podpory nedokázali predstaviť. Tak, ako sme to videli na stretnutí mládeže s Pápežom v Riu.

Poďakujme Bohu za všetko, čo sa podarilo urobiť v tomto roku. Chváľme ho a prosme o dar viery, aby sme v Duchu mohli povedať: „VERÍM, PANE!“

Róbert Lauka

Spoločný menovateľ je láska

Stretnutie Svätého Otca s mladými z celého sveta v Rio de Janeiro bolo udalosťou, ktorú svet s napätím sledoval. Kňaz Ondrej Kellner z farnosti Chrenová v Nitre mal možnosť zúčastniť sa osobne tejto vzácnej akcie.

Ako sa vám podarilo dostať na Svetové dni mládeže do Ria de Janeira? V skupine, v ktorej ste cestovali bolo viac kňazov alebo laikov?

Na začiatku tohto roka mi ani nenapadlo, že by som sa dostal do Brazílie na Svetové dni mládeže (SDM), pretože sám som tam ísť nechcel a predpokladal som, že pre mnohých mojich známych to bude časovo aj finančne veľmi náročné. Pán to však zariadil tak, že som sa vo februári pri rozhovore s mojím dobrým kamarátom kňazom dozvedel o jeho ceste s ďalším spolubratom do Ria

de Janeira. Prejavil som veľký záujem ísť s nimi a radosť bola na oboch stranách, bola to záležitosť už len niekoľkých hodín zakúpiť letenku, zaregistrovať sa cez slovenský tím a vzdialená príprava na SDM, spojená s modlitbami, mohla začať. Keby sa mi môj spolubrat nebol pochválil, kam ide, možno by som sa to dozvedel už neskoro a zostal by som doma s výčitkou – keby som to bol vedel... Akým rôznym spôsobom aj cez našich priateľov Pán pozýva k plneniu jeho vôle tam, kde nás pošle.

Aj keď som už predtým letel lietadlom, predsa

som sa trochu obával hlavne prestupov, keďže sme leteli z Budapešti cez Londýn a New York do Sao Paula. A ešte som mal divný pocit, keď som sa od niektorých skúsených cestovateľov dozvedel, že batožina za mnou ani nemusí priletieť, takže keď som na letisku v Budapešti odovzdával batožinu, bolo mi povedané, že jej mám naposledy zamávať, lebo ju už možno nikdy neuvidím. Uvedomil som si, ako veľmi ľahko si človek zvykne na to, čo má a o to viac mu je potom ľúto, keď o to príde. Počas nekonečného vznášania sa nad vodami som

sa rozlúčil s tým, čo som si nabalil do veľkej batožiny a na veľké prekvapenie ma potešilo jej vyzdvihnutie na letiskú Sao Paule. Povieť vám, lepšie, ako by to malo byť naopak.

V Sao Paule sme boli zaradení do jednej zo siedmich skupín Slovákov, v ktorej boli aj kňazi aj laici. Bývali sme v rodinách dvaja, traja alebo štyria.

Stretnutie so Svätým Otcom je určite silný zážitok, v čom?

Stretnúť zástupcu Krista na zemi je úžasný zážitok, ale môže sa obmedziť len na davovú psychózu, kde ľudia robia všetko preto, aby sa s ním stretli a idú hlava-nehlava, len aby mu boli čo najbližšie a mohli si ho odfoťiť. Pred pobožnosťou krížovej cesty so Svätým Otcom som sa nedostal do priestoru, odkiaľ by som videl a počul Svätého Otca ani cez monitory a reproduktory. Naskytl sa mi nepríjemný pohľad. Priznám sa, že som bol trochu znechutený, keď som videl, ako ide niektorým len o to, byť mu čo najbližšie, a keď prešiel papamobilom popred nich a zaujal predsedajúce miesto počas pobožnosti na vzdialenom pódiu, viac

sa nezaujímal, čo sa deje. Vrátili sa do ulíc, kde počas krížovej cesty spievali, tancovali, skandovali, večerali a niektorí si išli vypiť do najbližších reštaurácií. Pripomenuli mi ľudí, ktorí chcú vidieť Ježiša, aj jeho veľké činy, ale nezaujíma ich, čo hovorí, k čomu ich pozýva a čo od nich vyžaduje. Z iných som však bol povzbudený, pretože aj keď sa nedostali do blízkosti Svätého Otca, naladili si rádio a počúvali vo svojom jazyku preklad zastavení krížovej cesty. Aj mne stačilo, že som na základe kriku, helikoptér a osvetlenia vedel, kde v

dave sa svätý otec nachádza, potešila ma jeho vzdialeno-blízka prítomnosť a skôr

som sa snažil sústreďiť na poslanstvo, ktoré nám chce odovzdať, počúvajúc preklad v poľskom jazyku cez mobil. Myslí, že viacerí na Copacabane robili podobne.

Keď niekomu povieť, že som koncelebroval svätú omšu so Svätým otcom, predstaví si, že som s ním sám v súkromnej kaplnke. Ja som s ním však koncelebroval svätú omšu na Copacabane, hoci bol odo mňa 300 metrov ďaleko. Aj tak to bol pre mňa silný zážitok, akoby som bol s niekým veľmi blízkym.

Stáť v takom ľudskom - kresťanskom mra-venisku, v mocnej duchovnej atmosfére, aký je to pocit byť súčasťou troch miliónov mladých pútnikov?

Nemám rád „masovky“ ako asi väčšina ľudí, lebo každý z nás potrebuje životný priestor, aby sme mohli voľne dýchať a pohybovať sa. Ale nie je „masovka“ ako „masovka“. Dav ľudí, zidený okolo Krista, s Kristom a kvôli Kristovi dokáže povzbudiť človeka k ešte väčšej odvahe vydávať svedectvo viery aj vtedy, keď sa dav pomínie a zostaneme v malej skupinke alebo sa ocitneme

v nepriateľskom prostredí. V kresťanskej mase sú si ľudia bližší a vedia sa k sebe správať ako bratia a sestry, aj keď sú z iných národov, inej farby pleti a rozprávajú inými jazykmi. Spoločný menovateľ je láska, ktorá nás burcuje k správne mu a láskavému konaniu.

Dôležité je nebáť sa vnuknutí Ducha Svätého, ktorý sa cez nás chce prejaviť.

Je rozdiel medzi kresťanmi v Brazílii a u nás?

Najväčší rozdiel som si všimol vo vyjadrovaní viery navonok. My sme možno viac zvyknutí na nejaké formy a tradičné podanie a oni sa skôr prejavujú spontánne a prudko emocionálne. Nechcem tým povedať, že to ich je dobré a to naše je celé zlé, ale určite sa od nich môžeme niečomu priučiť, ako aj počas stretnutia zneli pokriky – Cirkev mladá, Cirkev živá! Dôležité je nebáť sa vnuknutí Ducha Svätého, ktorý sa cez nás chce prejaviť. Nie svojho ducha, ktorý by spôsobil, že unikneme od reality a staneme sa „uletenými“ kresťanmi, ale Ducha Svätého, ktorý nás podnecuje, omladzuje, oživuje, aby naše prejavy viery odrážali jej prežívanie v nás.

Najkrajší zážitok?

Celý čas, keď som sa chystal do Brazílie a počas misijného týždňa v Sao Paule som sa tešil, že v Riu de Janeiro pôjdem na vrch Corcovado k soche Krista Vykupiteľa, ktorý objíma celý svet. V pondelok, hneď po nedeli, kedy sme pricestovali do Ria, sme sa tam vybrali, ale museli sme vyčkať štvorhodinovú radu, aby sme sa mikrobusedmi dostali na vrch, odtiaľ ešte kúsok pešo a boli sme tam. Čo sa však nestalo. Stáli sme pod sochou Krista a okrem podstavca, na ktorom bola socha vyvýšená, sme nič viac nevideli, pretože bola hustá hmla a ešte aj pršalo. Nevideli sme Krista, ktorý nás objíma, ale cítili sme Boží dotyk na svojich tvárach prostredníctvom hmly a dažďa. Niekedy Pána nevidíme, ale môžeme pocítiť jeho dotyk, inokedy sa pozeráme na neho na obraze, soche, či v Eucharistii a nemusíme nič cítiť. Spolu s inými Slováckmi sme si v tomto nečase zaspievali pieseň: „Ja v srdci svetlo mám, nech stále vo mne plá, či je

hmla, či je noc, či je tma.“

O týždeň v pondelok, po oficiálnom ukončení SDM sme išli na Corcovado znova, ale tentokrát sa nám naskytl krásny pohľad jednak na sochu ako aj na celé slnkom ožiarené Rio de Janeiro. Najviac ma však potešilo slávenie svätej omše v kaplnke Panny Márie Apareidskej, ktorá bola v podstavci pod sochou Krista Vykupiteľa. Bola to krásna bodka za krásnym, ale aj v niektorých prípadoch ťažkým pobytom v Brazílii.

Zmenila táto akcia váš život?

Zmenila, aj keď určite nie od podlahy. Pomohla mi však pozerieť sa na svet a duchovno trochu inak a roznieťla vo mne plameň Ducha, ktorým chcem i naďalej horieť a zapáľovať aj druhých pre Božie veci.

Myšlienka zo stretnutia, ktorá sa vám mocne vryla do pamäti, podelíte sa s ňou?

Svätý otec František v príhovore počas modlitbovej vigílie na Copacabane, poukazujúc na prácu sv. Františka pri obnovovaní Cirkvi, vyburcoval dav aktívnym dialógom, ktorý vo mne veľmi zarezonoval. Pýtal sa: „Chcete budovať Cirkev?“ Dav zvolal: „Áno!“, „Rozhýbete sa k tomu?“ A dav ešte mocnejšie skríkol: „Áno!“ Vtom Svätý Otec zaskočil: „A zajtra zabudnete na toto ‘áno’, ktoré ste dnes dali?“ Dav vykrikoval: „Nie!“

Tak aj ja ako jeden z davu, ktorý sa už infiltroval do bežného života vo farnosti, kam ma Pán cez Cirkev poslal, sa chcem rozhýbať a budovať Cirkev posväcovaním seba ako i posväcovaním tých, ktorí sú mi zverení.

Nech nás všetkých, synov a dcéry nebeského Otca, objíma a požehnáva Kristus Vykupiteľ, aby sme išli a prinášali ovocie Ducha!

Andrea Teplanová
foto: archív O.K.

Pokoj

K radosti čistého svedomia a otvorenej spolupráci s Duchom Svätým sa druží ďalšie vzácne ovocie Ducha, pokoj. Duša ho prijíma ako vzácne svedectvo Božej prítomnosti v nej. Pokoj sprevádza vnútorné priateľstvo s Bohom i priateľstvo s ľuďmi, pričom duša sa chráni pred hriechom, pretože hriech je hlavnou príčinou možného nepokoja. Hriech znepokojuje. Keď je svedomie citlivé, aj malý hriech nás vie vážne znepokojiť. To je takzvaný spasiteľný nepokoj, pretože nás podnecuje k tomu, aby sme odstránili prekážku, ktorá nám bráni znovu spočinúť v pokoji Svätého Ducha.

Okrem hriechu sú tu aj iné záležitosti, ktoré nás oberajú o pokoj. Sú to okolnosti, ktoré môžeme vnímať zvonku i z nášho vlastného vnútra. Nemusia byť hriechom, ale môžu nás k hriechu priviesť práve preto, že nás dokážu obráť o pokoj. Napríklad, zažijeme udalosti, ktoré nás znepokoja. Sme nesvoji z toho, čo počúvame alebo z toho čo vidíme, prípadne z toho, čo sa nás osobne dotýka, čo sme prežili. Tento nepokoj nás môže uviesť do nebezpečenstva straty dôvery v Boha a tým i vnútornej rovnováhy, čo už môže byť blízke nebezpečeniu, privádzajúce k hriechu.

Skúsenosť nám hovorí, že aj v našom vnútri niektoré okolnosti života príliš dramatizujeme, lebo máme takú povahu. Dáme sa veľmi rýchlo, pre hocakú maličkosť vyviesť z rovnováhy, a potom už znepokojujeme všetkých okolo seba a namiesto pokoja šírime okolo seba nepokoj.

Prorok Eliáš vo svojom poslaní, ktoré mu bolo

zverené od Boha - aby prinavracal zblúdený Boží ľud späť k Bohu, niekoľkokrát prežil sklamanie. Vždy sa ho zmocňoval nepokoj, keď ho Boh vyzýval, aby pokračoval. Bránil sa, lebo si myslel, že to nebude mať úspech. Keď poslušchol a videl, že Boh zázračne sprevádza jeho misiu, tešil sa z návratu blúdiacich. Po krátkom čase bol znovu svedkom odpadnutia od nastúpenej cesty a opäť prežil vnútornú búrku nepokoja. V kritických chvíľach si už žiadal, aby si ho Boh vzal k sebe, už nechcel žiť, bol plný nepokoja. A predsa nakoniec vyjadruje svoju skúsenosť s Bohom nasledovne: „Boh nebol ani vo víchrici ani v zemetrasení ani v ohni, ale bol v šepote tichého vánku.“ (Porov. 1 Kr 19,11-12) Tým vyjadril, že všetky tie vonkajšie útoky a všet-

ky tie ťažkosti života, všetky tie búrky, všetky tie víchrice, všetok ten oheň, ktorý ho spaľoval či už horlivosťou za veci Božie alebo naopak, oheň, ktorým by on bol rád spálil všetkých tých, ktorí neslúžili Pánovi, to všetko síce Boh naňho dopúšťal, ale v tom ho nemohol v plnosti nájsť. Našiel ho až v šepote tichého vánku. Našiel ho v znamení pokoja, ktorý vstupuje do duše človeka nie cez víchricu, búrku a oheň, ale cez vánok Ducha.

Pokiaľ by sme si mohli znázorniť stav duše, obdarenej poko-

jom Ducha, obrazom slnka, odrážajúceho sa na hladine pokojného jazera, tak vidíme, že jeho odraz, prípadne odraz okolia jazera, má na hladine takmer vernú podobu. Na druhej strane vieme aj to, že keď je hladina rozčerená, nepokojná, kontúry slnka či okolia sú nečitateľné. Inými slovami, keď je víno zmútené, malo by sa ustáliť.

Kiežby „hladina“ nášho srdca, našej duše, mohla vždy dosť verne odzrkadľovať Božiu lásku, Božiu dobrotu, Božiu prítomnosť. Pokojný človek

je krásnym obrazom Boha vo svete. Naopak nepokoj, vznikajúci z rôznych protivenstiev a ťažkostí života, nás vie obráť o pohľad na Pána i zmarit' dôležité svedectvo. Áno, som si vedomý, že ťažkostiam a rôznym problémom sa v živote nevyhneme, ale predsa je tu niečo zásadne dôležité. Poviem to slovami sv. Faustíny: „Protivenstvá sa ma dotýkajú, ale vo vnútri kraluje Boh.“ Boh pokoja.

To je dielo Ducha Svätého v srdci človeka, ktorý s Ním dôverne spolupracuje a necháva seba pretvárať na Boží obraz až do takej miery, že sa Boží pokoj stáva jeho trvalým vlastníctvom. Tiež máme medzi sebou ľudí, ktorí prežijú aj ťažké veci a pritom oplývajú Božím pokojom. A máme medzi sebou ľudí, ktorých sa len trošku niečo dotkne, a už sú nepokojní. To všetko závisí od miery otvorenosti voči Duchu a jeho ovociu.

Sväté Písmo u proroka Izaiáša hovorí: „V obrátení a pokoji bola vaša spása.“ (Iz 30,15) Z jednej strany je pokoj Boží dar, ale z druhej je aj ovocím nášho úprimného obrátenia. Obrátenie chápeme v tomto zmysle tak, že sa chránime, strážime a zápasíme o to, aby sme zostávali trvalo pokojní, a tak spolupracovali s Božím darom pokoja. Azda by sme mohli toto úsilie prirovnať k potápačom, ktorí pri ponáraní sa do väčších hĺbok pozorujú stále väčší pokoj, a pritom na hladine môže byť búrka. Pokiaľ je duša „ponorená“ do Božej prítomnosti, je schopná aj prípadné búrky zvládnuť bez väčších výkyvov.

Snažme sa vyprosiť si i nadobudnúť schopnosť zachovať si srdce v pokoji za každých okolností, dokonca aj v prípade porážky. Vtedy nám pokoj Ducha Svätého pomáha lepšie vidieť príčiny prehry, ale hlavne oveľa ľahšie, rýchlejšie a s vnútornou rovnováhou vstávame do ďalších zápasov. Musíme byť opatrní, aby sa duša nedostala do zmätku a nepokoja, čo obyčajne vie dobre zužitkovať diabol pre svoje ciele.

Iný význam ovocia pokoja môžeme vidieť v poslaní, ktoré máme medzi ľuďmi. Pán Ježiš, keď posielal svojich učeníkov medzi ľuďmi, povedal im: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam.“ (Jn 14,27) Denne pri svätej omši nám adresuje tieto slová.

A sv. Matúš zaznamenal: „Keď vstúpite do domu, pozdajte ho! Ak ten dom bude toho hoden, nech naň zostúpi váš pokoj; ale ak toho hoden nebude, nech sa váš pokoj vráti k vám.“ (Mt 10,13)

Sme povolaní prinášať svetu evanjelium pokoja, nie zasievať semeno sváru. V reči na hore Pán Ježiš hovorí: „Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.“ (Mt 5,9) Kto chce ohlasovať evanjelium, nutne potrebuje k tomu tento rozmer daru Ducha – byť pokojný.

Sv. Serafim zo Sarova nás povzbudzuje: „Nadobudni vnútorný pokoj a mnohí ľudia nájdu pri tebe spásu.“ V jeho živote to bolo niekoľkoročné úsilie. Štrnásť rokov strávil v kláštornej cele, štrnásť rokov v pustovni a potom ďalších štrnásť rokov znovu v kláštornej cele. Až po štyridsiatich ôsmich rokoch uzobraného života s Pánom, mohol predstavený otvoriť dvere jeho cely, aby prijímal ľudí zo sveta a obdarúval ich Božím pokojom. Nehovoril veľa, ale veľa odovzdával. Známy je jeho výrok: „Cieľom kresťanského života je získať Ducha Svätého.“ Podľa svedectva mnohých, zdá sa, že sa mu to podarilo. Ovocie Ducha, najmä pokoj, bol silným osobným zážitkom, ktorý si od neho mnohí odnášali.

Nech nás Duch Svätý preniká svojím pokojom. Nech sa jeho ovocie odzrkadlí v našich pokojných slovách, v našom pokojnom jednaní s ľuďmi i v pokojnom riešení všetkých životných situácií. Nech môžeme budovať kráľovstvo lásky a pokoja.

Mária, Kráľovná pokoja, oroduj za nás.

Perer Brodek

Stres a Duch Svätý

Termínom stres sa označuje záťažová situácia alebo stav individua. Z psychologického hľadiska ho možno chápať ako stav nadmerného zaťaženia či ohrozenia. Podstatná je situácia, v ktorej sa človek ocitne. Podľa toho sa dajú definovať aj charakteristické znaky. Medzi prvé patrí neovplyvniteľnosť situácie – človek vníma situáciu s väčšou pravdepodobnosťou ako stresovú, keď ju považuje za neovplyvniteľnú. To, čo sa práve deje, sa nedá korigovať. Ďalším znakom je nepredvídateľnosť vzniku záťažovej situácie – neschopnosť a nemožnosť predvídať daný moment spôsobuje intenzitu stresu. Stresovo pôsobí aj kladenie si neprimeraných nárokov, niekedy až na hranicu ľudskej možnosti, alebo výskyt neriešiteľných konfliktov. Stres zapríčiňuje aj vyrovnávanie sa s istou životnou

V súčasnej dobe patrí k štandardnej výbave moderného človeka stres. Sme poznačení nadpriemernou aktivitou. Spoločnosť a tí druhí nás hodnotia podľa výkonu a tento fakt nás privádza k napätiu a záťaži.

zmenou, ktorá prichádza nečakane a náhle.

Na takéto a podobné situácie reagujeme postupne a dalo by sa povedať v istých fázach. Najprv si fakt stresu vedome priznáme, potom prichádza psychická obranná reakcia (tu môže dôjsť k silnému emocionálnemu prežívaniu). Po psychickej reakcii dochádza k fyziologickému prejavu. Tieto situácie môžu ohrozovať naše zdravie. Napríklad človek reaguje na stres pocitom napätia a obáv z neurčitého ohrozenia. Jedná sa o úzkostlivosť. Na druhej strane máme tendenciu brániť sa proti stresovej situácii, ale formou afektívnu, až agresívnu. Súčasťou reakcií býva neraz i smútok, depresia alebo rezignácia bezmocnosti vo forme apatie. V záťažových situáciách sa zhoršuje aj úroveň logického uvažovania, pridávajú sa rušivé myšlienky a asociácie.

Tajuplná novosť

Veľmi dôležitým momentom je zvládnutie stresu. Vtedy hľadáme vhodnú stratégiu, ktorá by mohla zmierniť jeho účinky. Prirodzene sa aktivizujú psychické obranné mechanizmy. Zvládanie problému je vlastne riešenie problému. Lenže ak vznikne záťažová, teda problémová situácia, to ešte nemusí viesť k stresovej reakcii. Dôležitým momentom je správny pohľad na zmysel problému. C. G. Jung hovorí: „Od problému každý rád odvracia oči, ak je to možné, človek sa o nich nemá zmieniť, alebo je ešte lepšie ich popierať. Človek si praje predsa život jednoduchý, istý, bez problémov, a preto sú problémy tabu. Človek chce istoty, nie problémy, chce výsledky a nie experimenty, nevidí pritom, že istoty môžu vziť len z pochýb a výsledky z experimentov.“

Práve naša úzkostlivá snaha rýchleho vyriešenia a zbavenia sa problému nás môže viesť k stresu a ním ovplyvneným reakciám. Aj z pochybnnej, možno náročnej a problémovej situácie sa môže zrodiť istota (tajuplná novosť).

Svätí zbytočne nestresujú

Spomeňme si na niektoré problémové situácie v dejinách spásy a skúsme niekedy pozorovať reakcie aktérov. Každý pozná príbeh Jozefa a jeho bratov. V tomto príbehu sa neraz objavuje zložitá a značne problémová situácia, ale reakcie zainteresovaných nie sú poznačené úzkostlivosťou, smútkom, depresiou alebo agresívnosťou. Jednoducho povedané, Jozef zbytočne nestresuje. Problém, ktorý prichádza, sa pre neho stáva vstupnou bránou k novosti života. To isté by sme mohli povedať o Mojžišovej pozícii na púšti alebo o Dávidovi a jeho problematickom vzťahu so Saulom. Všetci boli čímsi zaťažení, ohrození, prežívali náhle a nečakané udalosti, výrazné nepochopenie a odmietnutie, ale všetci cítili v týchto situáciách vedenie Božie.

Na prvý pohľad môže stresujúco pôsobiť aj situácia v nazaretskej synagóge. Po prečítaní z prorocstva Izaiáša je Ježiš zosmiešnený, nepochopený, neprijatý, vyhnaný a odsúdený na smrť. Ani tu Ježiš neprepadne agresívnej protireakcii, ani depresii, rezignácii, nezlyháva v logickom úsudku, neprejavujú sa žiadne psychosomatické problémy. Ježiš prechádza pomedzi nich a odchádza. Ako je to možné?

Oslobodzujúce pomazanie Ducha

V synagóge Ježiš hneď na začiatku hovorí: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným.“ Ježiša oslobodzuje od stresujúceho prejavu práve pomazanie Ducha. V jeho sile odchádza na iné miesta, aby hlásal evanjelium. Bez Ducha by sa to všetko

skončilo nenávisťou, zatrpknutím a totálnym znechutením vôbec niekedy niekomu ohlasovať evanjelium.

Neskôr Ježiš zdôrazňuje úlohu Ducha aj v službe svojich apoštolov a učeníkov. „Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy,...“ (Jn 16,13) Ježiš vedel o budúcich situáciách a neľahkých problémoch. Vedel o budúcom odmietnutí, nepochopení, znevažovaní, neprijatí jeho nasledovníkov. Poznal riziko stresu, ktoré dnes ohrozuje. Vedel, že v takýchto okolnostiach budeme potrebovať mať jasno. Preto dáva prísľub, ktorý je svetlom do tmy, ako o tom hovorí sv. Bazil: „Duch Svätý, posväcujúca moc a zrozumiteľné svetlo, dáva zo svojej vôle každému rozumnému stvoreniu určitý druh jasu, aby mohli odhaliť pravdu.“ Sv. Cyril Jeruzalemský dodáva: „Duch Svätý prichádza s vnútro skutočného ochrancu. Prichádza spasiť, liečiť, vyučovať, napomínať, posilňovať, utešovať, osvecovať myseľ. A ako ten, kto sa doteraz nachádzal v tme, po náhlom pohľade na slnko vidí to, čo predtým nevidel, pretože jeho telesný zrak je osvietený, tak aj ten, kto sa stal hodným prijať Ducha Svätého, vidí nadľudským spôsobom to, čo doteraz nevidel, lebo jeho duša je osvietená.“

Práve preto, aby sme pochopili a prenikli zmysel problémov, spoznali ich vo svetle pravdy, aby sme poodhalili tajomstvo ponúkajúcej sa novosti zašifrovanej v zložitosti života, práve do našej obzvlášť vystresovanej situácie zaznieva Kristova výzva: „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20, 22)

Juraj Pluta

Ak z času na čas počujeme slovo „posvätno“, tak akosi prirodzene zväžnieme. Zrazu nás obklopí zvláštny pocit úcty. Ak nám napríklad niekto v istej chvíli povie, že stojíme na posvätnom mieste, v tom okamihu zneistieme a v nevysloviteľnej bázni sa obávame čo i len pohnúť. Aby sme náhodou neznesvätili to, čo je raz posvätné.

Svätí

Je to akosi v nás – máme totiž životnú zásadu a tá nám jasne vraví, že tomu, čo je posvätné, sa musí predsa preukázať úcta. Práve tento postoj a náš pocit obyčajnosti nás vedie ku konštatovaniu – od všetkého posvätného je dobré mať radšej odstup. A tak nám už potom nerobí problém spokojne zhodnotiť – veď ja nie som žiadny svätý. Dokonca i na adresu iného vieme ironicky dodať: – Veď už nebuď zase taký svätý.

V knihe Levitikus (Lv 19, 2) jasne zaznieva: „Buďte svätí, lebo ja Hospodin, váš Boh, som svätý.“ Taktiež Ježišove slová v Matúšovom evanjeliu vyzývajú: „Buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5,48)

Pravý význam

Už samotné hebrejské slovo gádôš (svätosť) má význam oddeľovať, odlučovať. Jedná sa teda o stav, kedy sa človek oddeľuje od čohosi hrubého alebo nečistého, aby mohol realizovať Božie zámery, plniť Božiu vôľu. Je to stav, v ktorom človek môže naplno a skutočne prežívať šťastie, radosť. Veď aj žalmista sa modlí: „Nauč ma plniť tvoju vôľu, lebo ty si môj Boh;“ a neskôr dodáva: „U teba je plnosť radosti, po tvojej pravici večná slasť.“ Plnenie Božej vôle sa spája s radosťou. Sám Ježiš v reči na hore hovoril o akomsi oddeľovaní, o oddeľovaní sa človeka od pýchy, sebeckta, strachu, nenávisť. Táto reč je návodom, ako podľa Ježiša môže človek prežívať radosť, veď pred každým zvolaním povie blahoslavení, čo konkrétne znamená šťastní. A to je už prežívanie svätosti.

Výsada svätosti

Ak si bližšie všimneme blahoslavenstvá, môžeme mať zvláštny pocit. Ako je možné, že niekto plačúci, hladný, chudobný, prenasledovaný, tichý a pod. môže prežívať radosť. Veď Ježiš tu hovorí o ľuďoch, ktorí sú neschopní. Mohlo by sa nám zdať, že práve takíto ľudia prežili prehru života. Podľa normy tohto sveta je šťastný ten, kto má postavenie, bohatstvo, moc, vie sa presadiť, všetko si vie podriaďiť. Ale v očiach Ježiša sú blahoslavení práve tí, ktorí prežili svoju krízu, spoznali svoju slabosť, biedu a neschopnosť. Totiž práve takí vedia odovzdať svoj život do rúk Boha. Nespoliehajú sa len na svoje sily ani na svoje ja. To je prejav duchovnej pokory. Je to stav, kedy človek nanovo dôveruje Bohu. To je výsada svätosti.

Skutočná svätosť

Často máme problém, že v našich chrámoch postavíme svätých až príliš vysoko na oltár. Sú takí dokonalí, že na nich ani nedohliadneme, sú nám vzdialení.

Svätý otec Ján Pavol II. vymenoval vo svojom pontifikáte vyše 500 svätých. Sú to mnohí

za mala veľa problémov, nič sa jej nedarilo, dokonca aj jej duchovný život bol v zvláštnej temnote. Počas dlhých rokov mala zvláštnym spôsobom účasť na utrpení Ukrižovaného. Táto skúška bola občas veľmi bolestivá, ale ona ju prijímala ako dar. Nikoho neobviňovala, zbytočne sa nesťažovala, dokázala sa v tej chvíli vidieť taká, aká bola. Spoznala, že sa nemôže spoľahnúť len na svoje sily, plány, predstavy. Vedela, že nestačí len si veriť. Vedela, že človek potrebuje byť v Božích rukách - a to je cesta svätosti.

Samotná svätosť nespočíva len v prežívaní akejsi etickej a mravnej dokonalosti. Snažiť sa žiť svätým životom znamená, snažiť sa prežívať svoj život v Božej prítomnosti, prežívať ho v odovzdaní sa do rúk toho, kto má moc nás uzdraviť z našich slabostí, bolesti a pádov.

Nech sú nám slová sv. Terezy svetlom, ktoré nás zbaví aj posledných predsudkov o chápaní alebo lepšie povedané o nepochopení skutočnej svätosti. „Svätosť nepozostáva z toho alebo onoho cvičenia; spočíva v postoji srdca, ktorý nás v Božom náručí robí pokornými a malými, v ktorom si uvedomujeme svoju slabosť a dôverujeme až po opovážlivosť v Otcovu dobrotu.“ (sv. Terézia z Lisieux)

Juraj Pluta

zasvätení, ale medzi nimi sú aj lekári, učitelia, otcovia, matky, dokonca aj deti. Tým nám chcel dať tento pápež najavo, že svätí sú jednými z nás. Sú to ľudia, ktorí mali v živote svoje problémy, zlyhania a pády. Vedeli však prijímať svoju neschopnosť a slabosť. V duchovnej tichosti srdca sa dokázali odovzdať do Božích rúk. Nechali sa Bohom uzdraviť a naplniť. Preto na nich spočinulo požehnanie a stali sa blahoslavenými.

Pri blahorečení matky Terezy v Ríme odznelo svedectvo o období jej života, v ktorom prežívala zvláštnu krízu. Bol čas, kedy matka Tere-

Natanael

Ivetka: Pán ma poslal uskutočniť jeho plán. Ďakujem mu za dar viery a všetky milosti, ktoré mi dal, za milosť vedenia cez Božie slovo. Všetko sa začalo pol roka po vyliatí Ducha Svätého do môjho života, vtedy som bola čerstvou členkou spoločenstva Ezechiel. Vtedy prišli problémy s bývaním v Nitre, čas rozhodovania, kam ísť. Prosila som o modlitbu a v Božom slove som dostala odpoveď: „Choď za mesto!“ Slovo ma preniklo a vedela som, kam ísť. Prijala som Boží plán a s rodinou sme sa presťahovali v roku 2004 do Cabaja.

Modlila som sa, ako slúžiť na tomto mieste. Dostala som odpoveď v Božom slove: „Budete sa venovať službe slova a modliť sa spolu.“ Zdalo sa mi to neuskutočniteľné, keďže som bola vo farnosti nová a nikoho som nepoznala. Po krátkom čase ma oslovili v kostole čítať Božie slovo a v srdci som počula: „Choď!“ Vtedy som pochopila, že Božie slovo sa začína naplňať.

Po troch rokoch služby lektorky mi po modlitbe prišla esemeska od dvoch mladých, aby som sa prišla k nim modliť.

Tak vzniklo spoločenstvo Natanael. Pán sa o nás staral a privádzal postupne ľudí, ktorí zažívali jeho uzdravujúcu lásku a život v Duchu Svätom. Dnes je to už šesť rokov, čo sa stretávame a chválime Pána za jeho lásku. Členovia spoločenstva nie sú len z farnosti, máme aj vytrvalých cezpoľných. Stretávame sa každú stredu. V súčasnosti je nás deväť, niektorí sú ťažko chorí alebo na materskej dovolenke, takže sa s nami spoja na modlitbe na diaľku. Stretávame sa u

mňa doma. V minulosti sme sa stretali aj na fare, ďakujeme Bohu za nášho pána farára Štefana Bukovana, ktorý nás prijal, za jeho lásku a pomoc.

Spoločenstvo Natanael má službu vo

farnosti - v kostoloch: lektori, kostolník, miništrant, spevák... a modlíme sa za farnosť, našich kňazov, chodíme na stretnutia Obnovy slúžiť modlitbou príhovoru. Obracajú sa na nás ťažko chorí, závislí, rodiny v otroctvách zla a rôzni trápení ľudia. Naše spoločenstvo je otvorené pre každého, koho Pán pošle.

Minulý rok prišiel na spoločenstvo kňaz, povolaný z našej farnosti, rodák z Cabaja, ktorý nám svedčil, ako pred mnohými rokmi (1985), keď ešte nebol kňazom, na kolenách pred oltárom prosil Boha o spoločenstvo, ktoré by sa modlilo za farnosť. Ďakoval Pánovi, že ho vypočul a požehnal spoločenstvo Natanael.

Jarko: Skrze spoločenstvo mi Pán dal a neustále dáva neuveriteľne veľa milostí a požehnaní pre môj život a taktiež pre životy druhých ľudí. Je pre mňa obrovským darom od Boha.

Ivetka Kovárová
vedúca spoločenstva

Spoločenstvo Natanael: Milan, Jarko, Anička, Janka, Alenka

Alenka: Spoločenstvo je pre mňa veľká milosť, ktorú som dostala v ťažkých chvíľach môjho života. Tu čerpám lásku Boha, radosť Ducha Svätého a ďakujem Bohu za oporu v členoch, ktorí ma prijali s láskou.

Janka: Spoločenstvo je pre mňa dar od Boha. Jemu ďakujem za dar viery a modlitby v spoločenstve, ktorá má veľkú silu. Pán požehnáva skrze modlit-

by v spoločenstve moju rodinu.

Anička: Spoločenstvo mi dáva pokoj duše. Prehlbilo mi lásku k Pánu Bohu a dalo dar rozlišovania.

Milan: Skrze spoločenstvo ma Pán naplňa pokojom a radosťou zo života. Ďakujem mu za živú vieru.

Bohu nič nie je nemožné

Vždy, keď sa modliame za ľudí, ktorí s vierou prídu na modlitbu príhovoru, odnášam si veľké zážitky zo živého Božieho slova. Ani jedno sa nestrať, ale vykonať, čo má a vráti sa späť. A to SLOVO je živý BOH, „skrze ktorého všetko povstalo...“ (por. Jn 1,1-3) O Jeho moci sme sa raz opäť presvedčili.

Je to niekoľko rokov, ako sme sa modlili na stretnutí Obnovy v Trenčíne za jednu ženu. Bola v stredných rokoch a keď povedala svoj úmysel – aby si našla životného partnera, keďže nemá veľa príležitostí spoznať nejakého chlapca, ja som si hned pomyslela: „Uf! Koľko takých dievčat poznám... Ale Pane, Ty sám konaj, čo my chudáci môžeme bez Teba urobiť?“ A tak sme sa z celého srdca v Duchu Svätom modlili... Na konci som s vierou otvorila Písmo, aby sme dostali povzbudzujúce slovo pre túto ženu. Keďže poznám svojho Pána a MOC jeho slov, s dôverou som sa začítala do prvej hlavy evanjelistu Lukáša. A zrak mi padol na udalosť zvestovania Pána, kde sa Panna Mária pýta anjela: „Ako sa to stane, keď ja muža nepoznám?“ Odpoveď nebeského posla, že: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni... Lebo Bohu nič nie je nemožné,“ nás úplne dostala. Vstúpila do nás veľká radosť aj z Božieho humoru, že tak trefne sa nám prihovril, a istota, že bude určite konať, pretože jeho slovo je mocné a naozaj mu je všetko možné. Hľa, aký veľký je náš Boh!

Od októbra do októbra prešiel jeden celý kalendárny rok, kedy sme sa opäť modlili za ľudí. Vždy sa teším na nové prekvapenia a dotyky Boha cez jeho SLOVO. Čas utekal veľmi rýchlo a videli sme, že modlitba sa neujde ľuďom, ktorí od obeda usilovne čakali v dlhom rade. Bolo nám ich ľúto, preto sme napriek našej únave (kto sa modlieva, to pozná) posledným dvom navrhli, že sa hned po záverečnej svätej omši ešte rýchlo za nich pomodlíme. Dokonca súhlasili, že sa môžeme za nich pomodliť naraz. Tak sa aj stalo. Ja som sa tešila, že nečakali toľký čas nadarmo.

No najväčším prekvapením pre mňa bolo, že to bola presne tá žena, za ktorú sme sa pred rokom modlili – a už bola vydatá! Bola som šťastná, že som sa vlastne takto dozvedela o ovoci modlitby spred roka a veľmi ma to povzbudilo. Spolu s manželom trpezlivo čakali a dočkali sa, aby prosili spolu s nami o ich nový, už spoločný úmysel – za požehnanie dieťatka. A znova sme prežili veľkú radosť z jednotnej a spoločnej modlitby, pretože vtedy prichádza Boží Duch na pomoc a obdarúva nás svojimi darmi. Mocným momentom boli pre nás znova slová Písma – tak úžasne živé!

Ježiš hovorí Šimonovi po neúspešnom rybolove: „Zatiahni na hlbinu a spustíte siete na lov!“ Šimon mu odpovedal: „Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytili.“ Láskavý humor nášho Pána nás znova celkom dostal, no aj Petrova silná viera: „Ale na tvoje slovo spustím siete.“ (Lk 5, 4-5) Veľká radosť prenikla moje srdce. Čo sa bojím, či to a to vymodlíme, keď je to Pán, ktorý koná! A túži vykonať ešte ďalšie veľké veci v našom živote.

Ako sa tento príbeh skončil? Človek musí veľa hľadať a poznávať, aká je Božia vôľa, pretože nie vždy a všetko ide podľa našich predstáv. Pán neskôr manželom ukázal, že dieťatko si majú adoptovať. Ani to nie je ľahké rozhodnutie, ale vďaka Bohu sa už táto ich túžba stala realitou.

Nech je Pán za všetky tieto zázraky v našich životoch oslávený!

sr. Anežka Žatková

sr. Anežka Žatková

Chceme prekročiť hranice všednosti

Fungujú spolu desať rokov a svojimi aktivitami chcú ukázať mladým, že Boh je ten, kto ich má rád. Kapela eSPÉ mladým odkazuje, že môžu zmeniť svet.

Myslím, že ako gospelová skupina je eSPÉ hádam tá najznámejšia. Skúste sa nám niekoľkými slovami na začiatok predstaviť.

Kapela ESPÉ funguje už desať rokov a prešla mnohými formáciami. V aktuálnej zostave spoločne hráme už približne päť rokov. Tak isto, ako sa vyvíjalo zostavenie kapely, vyvíjalo sa uctievanie. Asi najvýstižnejšia definícia je, že sa snažíme našimi životmi a našou chválou vyspievať Bohu to, čo k Nemu cítíme a prekračovať hranice všednosti vo chválach.

Ako začal váš život s Bohom ?

Každého z nás sa Pán Boh rôzne dotkol a zažili sme moment, ktorý nazývame obrátenie, kedy sa náš starý hriešny život zmenil na úžasné krácanie s Otcom! Či už niekto bol „feťákom“, ateistom alebo iba náboženským

aktivistom, ktorý kráčal bez Ducha, tak každý teraz žije v intimite s Otcom.

Aký je váš vzťah k obnove v Duchu Svätom?

Milujeme Ducha Svätého a všetko to, čo robí.

Kedy ste v živote najviac pocítili pomoc Ducha Svätého?

Pomoc a moc Ducha Svätého zažívame každý jeden deň. Neobmedzujeme ho len na to, aby konal na špeciálnych koncertoch a veľkých podujatiach, ale dennodenne ho pozývame do svojich životov a zažívame ozaj nadprirodzené veci od uzdravení až po to, že Pán Boh sa o nás finančne stará, mení životy našich priateľov a dodáva radosť tam, kde je smútok.

Pustili ste sa do Godzone projektu, tak nám prezrad'te, aký je jeho cieľ?

Prvotným a základným cieľom Godzone projektu je vzbudzovať generáciu ľudí, ktorým pôjde o Božie kráľovstvo. Generáciu, ktorá vykročí z pohodlia svojej priemernosti a prevezme zodpovednosť za svojich priateľov a blízkych. Generáciu, ktorá bude vášnivo milovať hriešnikov, dodávať silu slabým a prinášať svetlo tmám. Nejde nám len o určité aktivity alebo úspechy, ale o to, že Slovensko raz bude celé patriť Ježišovi.

Ak by ste mali pocit, že túžite dnešným mladým niečo povedať, čo by to bolo ?

V prvom rade to, že sú milovanými Božími deťmi, ktoré majú v sebe potenciál meniť svet.

Keby od vás niekto chcel počuť nejaké povzbudenie, vaše životné svedectvo, ako by znel váš príbeh ?

Spomenuli by sme skôr viacero svedectiev, ktoré Pán Boh robí okolo nás. U nás, v Sliachi, vieme birmovancov a raz sme sa modlili za jedno dievča, ktoré malo vrodenú vadu v bedrovom kĺbe a preto krívalo. Chodila na pravidelné kontroly a vyšetrenia k lekárovi. Keď tam prišla naposledy po tom, ako sme sa spolu modlili za uzdravenie, doktor jej už medzi dverami povedal, že „slečna vy tu čo robíte, však ste úplne zdravá.“ Uau!

V apríli sme mali Godzone konferenciu, kde bola opäť výzva na modlitby príhovoru a k modlitebníkom prišlo dievča, ktoré malo silný stupeň boreliózy. Kvôli tomu stratila sluch na jedno ucho. Na konferencii to bolo po prvý-

krát, čo počula modlitbu na to ucho, avšak neskôr sa jej to vrátilo. O mesiac neskôr sme sa s ňou náhodne stretli na jednej „víkendovke“, kde sme sa za ňu opäť modlili a jej ucho bolo úplne uzdravené!

A mnoho, mnoho iných svedectiev, kedy sa Otec finančne postaral o niekoho, alebo nadprirodzene zaopatroval.

A toto je náš BOH!

Evka, foto:archív eSPé

Každý z nás už počul o homeopatii. Mnohí sa s ňou stretli u lekára, keď nám ju ponúkli ako alternatívnu liečbu. Na túto tému sme položili otázky vdp. Ladislavovi Kováčovi.

Čo je homeopatia?

Homeopatia sa prezentuje ako liečebná metóda v alternatívnej medicíne a berie sa u mnohých ako alternatíva klasickej medicíny. Jej zakladateľom je nemecký lekár Samuel Hahnemann (1755-1843), ktorý vo svojom základnom diele “Organon der rationellen Heilkunde” pomenoval a vysvetlil princípy homeopatie - jej názov je odvodený zo slov homeo a pathos, čo v preklade znamená rovnaký a choroba. K jeho osobe je potrebné pripomenúť, že bol členom dvoch slobodomurárskych lóží (od roku 1777 “sv. Ondreja s troma kačkami” a od roku 1821 “Minerva s troma palmami”) Neuznával Ježiša Krista ako Spasiteľa, ale považoval ho za blúznivca - za pravého spasiteľa považoval Konfucia. Sám vyhlásil metódu homeopatie za “božskú metódu” a označoval ju za “spásnu pravdu”. Zhruba od 50-tych rokov (20 st.) sú vyvíjané snahy zbaviť homeopatiu ezoterického a mystického nánosu a prezentovať metódu vo vedeckom svetle. Dnes existuje v homeopatii niekoľko škôl,

ktoré sa medzi sebou do určitej miery líšia v otázkach prípravy a zloženia homeopatiík.

Existuje kľúč homeopatickej liečby? V čom spočíva princíp homeopatie?

Princípov homeopatickej liečby je niekoľko. Spomeniem tri, ktoré sú dodnes nemenné a patria medzi hlavné. Prvý princíp - podobné podobným, spočíva v tom, že sa pri liečení používa látka, ktorá u zdravého človeka vyvolá podobné príznaky ako liečená choroba. Druhým princípom je pretrepávanie a riedenia, v praxi to znamená, že homeopatický liek sa pripravuje tak, že základná tinktúra extraktu liečivej substancie sa riedi s vodou v pomere 1:10 alebo v pomere 1:100. Zriedený roztok sa potom rovnakým spôsobom riedi opakovane ďalej. Je však nutné roztok určeným spôsobom pretrepávať, dynamizovať. Týmto sa má zvýšiť účinnosť látky. Tretím princípom je homeopatická typológia, podľa súboru symptómov sa hodnotia charakterové a

Liečba alebo šarlatánstvo?

emočné symptómy spolu s tzv. modalitami. Existuje dvanásť typov osobností, ktoré sa definovali podľa reakcií pri vzniku choroby.

Homeopat môže byť ktokoľvek alebo na to potrebuje príslušné vzdelanie?

Na Slovensku existuje niekoľko “inštitútov a akadémií”, ktoré ponúkajú štúdium homeopatie. V zahraničí je táto liečba vyučovaná na úrovni bakalárskeho štúdia alebo postgraduálne. Akreditáciu zväčša udeľujú národné homeopatické komory a združenia.

V mnohých publikáciách sa uvádza, že homeopatia je bezpečná, bezriziková terapia, ktorou pacientovi nemožno nijako uškodiť. Je to naozaj tak?

Mnohí homeopati prezentujú túto liečbu bez vedľajších účinkov, proces prípravy - potencovanie má eliminovať všetky vedľajšie účinky. Ako účinky týchto liekov sa doposiaľ nepodarilo objasniť na vedeckej úrovni, podobne neboli vedecky zdokumentované potencionálne prípady vedľajších účinkov. Existujú však svedectvá mnohých, ktorí po použití homeopatií začali pociťovať agresivitu, neklud, depresívne nálady a až odpor voči viere. Tieto však majú hodnotu osobného svedectva a nedajú sa vedecky zdôvodniť.

Mnohí kresťania majú názor, že homeopatia odporuje vedeckému lekárskemu poznaniu, ale aj kresťanskému presvedčeniu. Je homeopatia v súlade s kresťanskou vierou?

Je známe vyhlásenie KBS zo dňa 5.7.1996, v ktorom sa uvádza, že “problém homeopatie je problémom medicínskym, a preto patrí do medicínskej diskusie. V mene viery nemožno k odborným

veciam zaujímať stanoviská”. Doteraz sa však nepodarilo nikomu vedeckým spôsobom vysvetliť fungovanie homeopatie a aj preto táto metóda neustále vyvoláva otázky a pochybnosti.

Hovorí sa aj o magickom pozadí homeopatie, mnohí ju považujú za tzv. bielu mágiu. Majú homeopatiká duchovný základ?

Konštitúcia II. vatikánskeho koncilu Gaudium et spes hovorí: „Metodický výskum vo všetkých disciplínach, ak sa koná naozaj vedeckým spôsobom a v zhode s mravnými zásadami, sa nikdy nedostane do skutočného rozporu s vierou, keďže časné skutočnosti i danosti viery majú svoj pôvod v tom istom Bohu.“ Preto, ak sa homeopatiu podarí vedecky vysvetliť, nemôže byť v rozpore s vierou. No ak zostane bez vedeckého zdôvodnenia, vyvstáva oprávnené podozrenie na iný duchovný základ, pretože “náhoda” systémovo liečiť nemôže. Smerodajným môže byť aj staré príslovie: “strom spoznáš podľa ovocia”.

Ak mi lekár predpíše homeopatiu ako jedinú možnú liečbu, môžem ju ako kresťan užívať? Za akých podmienok?

Táto otázka sa dotýka kresťanskej morálky, kde prvé Božie prikázanie jasne hovorí o viere v jediného Boha. To odmieta akúkoľvek modloslužbu, mágiu či povery. Človek však pácha ťažký hriech vtedy, keď ho koná vedome a dobrovoľne.

Homeopatická liečba stále vyvoláva pochybnosti, hoci je pútavo a “odborne” prezentovaná. Preto by som odporúčal opatrnosť, pretože človek nemá istotu. Ak by sme mali čo len indíciu, že nejaká potravina, ktorú konzumujeme, obsahuje nebezpečné baktérie, tak človek dôkladne zváži, či podstúpi toto riziko.

Jarmila Kráľová

Ja žasnem!

Koľkokrát sme už to slovné spojenie počuli! Aj v situáciách, ktoré k úžasu mali d'aleko. Úžas je takou prirodzenou súčasťou života! Žasneme nad narodením dieťaťa, nad jeho prvými krokmi, prvým slovom mama, žasneme nad jeho krásou, nevinnosťou, čistotou, nad jeho dospievaním, i keď nám neraz pritom „tečú nervy“...

Celý náš život je o jednom nepretržitom úžase. Existuje aj iný druh úžasu. Úžas z viery. Úžas zo stretnutia s Duchom Božím, so živým Kristom. Moje skutočné stretnutie s ním nastalo vtedy, keď som bol postavený zoči-voči utrpeniu blízkeho človeka. Mal som možnosť vidieť, vnímať, ba dokonca spoločne precitovať, ako sa očisťuje ľudská duša od nánosov egoizmu, od tlaku tradícií, rodinných zvyklostí a najmä od predsudkov, čo na moju situáciu povedia ľudia? Ako budem vyzerat' v ich očiach? To sú zrkadlá, ktorými sa neraz obklopujeme. Snažíme sa totiž odrážať predstavy iných o sebe. Ale je ešte jedno nebezpečné zrkadlo, o ktorom píše rímsky básnik Ovídius v Metamor-

fózach. Zrkadlo narcizmu. Zrkadlo zahľadenosti do seba, keď všetkých a všetko meriame vlastnými mierami. Prúd, idúci len jedným smerom. Požadovať niečo od samofúbeho človeka? Radšej nie. Akoby ste sa dotkli vysokého napätia. Tu bol zdroj mojej urážlivosti, hnevu, kritiky, nárokov na iných. Vždy som vedel najlepšie, čo majú robiť so sebou iní, len nie ja sám.

Nie, nepatrím medzi tých, ktorí prešli náhlým osvietením. Mám tvrdú povahu. Pán je najlepší lekár. Ak je rana zakorenená a zahnisaná, musí prísť na rad skalpel. Bolí to. Nasleduje ešte zdĺhavá rekonvalescencia. Pavlov výrok o prijatom utrpení, súžení, ktoré „prináša trpezlivosť, trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej“, platil u mňa na celej čiare. Až potom sa dostavilo poznanie, i vďaka KCHO, že môžem byť, že som Božím dieťaťom, že Pán ma chce oslobodiť od mojich zrkadiel a že mi ponúka čosi oveľa, oveľa viac: priame nazeranie. Vidieť sa takým, aký som. Nie v očiach ľudí, ani vo vlastných očiach. Ale tak, ako ma vidí Otec. A odvtedy neprestávam žasnúť. Žasnem nad Božím slovom vo Svätom písme, nad tým, ako sa Pán v ňom prihovára práve mne. Žasnem nad meniacim sa životom a jeho vždy novými, originálnymi formami, v ktorých je jasný rukopis Najvyššieho. Žasnem nad príležitosťami, ktoré mi Pán posielal, urobiť pre druhých hocičo dobré. Žasnem nad milosťami, duchovnými darmi, ktorými Pán neprestajne obohacuje, posilňuje verné duše. Žasnem nad schopnosťou mnohých ľudí včera i dnes šíriť okolo seba pokoj. Pre nich obetáva láska je akoby druhou prirodzenosťou.

A že sa nájdú jedinci, i medzi kresťanmi, ktorí klamú, preklínajú, večne sa sťažujú, trpia slabosťami rozmanitých závislostí, sú nespoľahliví, vypočítaví, povrchní, závistliví a neviem akí? No a čo? Pán nás nestvoril dokonalých. Veď Ježiš prišiel zachraňovať práve hriešnikov. Ja som tiež jeden z nich. Obrátených. Vďaka Ježišovi Kristovi, vďaka jeho Krížu, milosrdenstvu, odpúšťajúcej láske, vďaka jeho mimoriadnej trpezlivosti so mnou môžem denne zažívať čosi nové. Môžem precitovať oslobodzujúcu radosť, ktorá sa nedá s nijakou inou radosťou v živote porovnať: radosť z očisteného svedomia.

Andrej, Humenné

foto: Vladimír Pavlík

Mínusy a plusy

**Ked' Ježiš povedal:
Bohu je všetko možné
či**

**Bohu nie je nič nemožné,
okúsiš moc týchto slov,
ak im naozaj uveríš...**

**Boh mení znamienka
v rovniciach života,
no uveríš iba vtedy,
ak mu daruješ**

**všetky nerovnice,
v ktorých si sa domotal,
zablúdl, stratil v tme,
v ktorých po tebe ostalo
len jedno veľké mínus.**

Bol si pyšný? Mínus...

Uver a oľutuj: plus.

Nemodlil si sa? Mínus...

Začneš – a plus.

Myslíš len na seba? Mínus...

Rozdáš kúsok lásky – a opäť plus.

Boh mení znamienka

- mínusy na plusy.

Tá čiarka zhora

- to je ON.

**Doplň, čo nám chýba
k narodeniu sa znova.**

**Tá čiarka vodorovná –
to som ja.**

**Slabá a nemohúca,
kým je sama.**

No Boh mení znamienka

- mínusy na plusy.

**Nie je mu nemožné
premeniť každé mínus
na jedno veľké plus.**

**A v tomto svätom znamení
znova a znova víťaziš.**

**Nechaj sa Bohom
prečiarknuť...**

On s tebou ráta.

Objednávka časopisu CHARIZMA na rok 2014

Adresa objednávateľa:

Adresa redakcie:

**Katolícka
charizmatická
obnova**

Hviezdoslavova 7

949 12 Nitra

Meno a priezvisko:

Ulica:

Obec:

PSČ:

Počet kusov z každého čísla:

Ján XXIII. menoval do funkcie istého biskupa. Keď sa s ním po nejakej dobe stretol, sťažoval si mu novomenovaný biskup na to, aké má starosti pri vykonávaní svojej biskupskej funkcie a ako často nemôže kvôli starostiam ani spať. Pápež ho pozorne počúval a potom mu povedal: „Drahý otec biskup, z toho si nič nerobte! Keď ma zvolili pápežom, tiež som pre podobné starosti nemohol spať. Až jednu noc sa mi ukázal anjel a povedal mi: ‚Ale Janičko, nerob sa takým dôležitým!‘ A od tej doby som spal dobre.“

Istá žena sa sťažovala sv. Filipovi Nerimu, že jej manžel s ňou zle zaobchádza a často preklína a nahlas vykrikuje. Svätec jej povedal: „Aby bol váš manžel pokojný, vezmite si túto fľašku s vodou!“ (Vnútri bola čistá voda.) „Keď manžel začne kričať, užite glg tejto vody, ale ju neprehltajte, podržte ju v ústach a uvidíte zázračné účinky.“ Po niekoľkých dňoch sa žena vrátila: „Ten liek je zázračný! Predstavte si, môj manžel sa začal hádať a nadávať a ja ... voda v ústach! ...očarený prestal kričať a nadávať mi.“

Filip Neri ako pokánie dal niekedy nosiť na verejnosti plášť obrátený naruby. Jednému horlivému záujemcovi o askézu, ktorý sa ho pýtal, či má nosiť pichľavú košeľu, akú používali kajúcnici, povedal, aby ju nosil, ale hlavne, aby si ju vždy obliekol na kabát.

Vydávanie časopisu Katolíckej charizmatickej obnovy **CHARIZMA** sa ustálilo na tri čísla v roku. Noví odberatelia pre budúci rok môžu vyplnený objednávkový formulár poslať na adresu redakcie. Odberateľom, prihláseným v minulých rokoch, posielame časopis aj v budúcom bez objednávky.

Príspevok za budúročné tri čísla s poštovým je 3 €
a možno ho uhradiť priloženou poštovou poukážkou.

webová stránka

Seminárna stránka
Fotogaleria Sedecná Charizma

Katolícka charizmatická obnova Slovenska KCHOS, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Rožňava	Dušan Lukáč (koordinátor KCHOS)	0903 635 996	lukacd@psg.sk
	M. Lőrincová	0904 549 333	lorincova@slovanet.sk
Bratislava	E. Ferancová (zástupca koordinátora)	0905 335 854	seminare.ev@gmail.com
Trnava	A. Gubala	0905 512 749	franton48@seznam.cz
	H. Karásková	0915 429 973	karaskova@topcomp.sk
Nitra	P. Brodek	037 7721 747	brodek@ksnr.sk
	M. Bernátková	0903 585 586	bernatkova.maria@zoznam.sk
Košice	F. Klimo	0907 534 970	fklimo@yahoo.com
	P. Slávik	0908 989 538	peter.sl@centrum.sk
Banská Bystrica	V. Kocián	0903 571 499	jaszv@in.slovanet.sk
	V. Nemcová	0910 978 956	vierka.jas@zoznam.sk
Spiš	M. Hvizdoš	0904 109 521	
	J. Hýrošová	044 4341 264 0902 737 623,	tereziavelka@zoznam.sk
Žilina	M. Bilčík	0904 607 070	mbilcik@gmail.com
	J. Kvašňovský	0904 273 060	jozefpc@azet.sk

Pozvanie na seminár obnovy v Duchu Svätom - 2014

Začiatkom roku 2014 by sa mal
poriadať seminár obnovy v Duchu
Svätom v Trenčíne. Záujemcovia
môžu získať bližšie informácie
u pani Márii Bernátkovej,
č.t.: 0903585586;
e-mail:
bernatkova.maria@zoznam.sk

DUCHOVNÉ CVIČENIA

13. až 16. február 2014

Kňazský seminár Sv. Gorazda

v NITRE

Téma duchovných cvičení:

**Sedem sabotérov
i liekov svätosti**

Exercitátor:

Mons. Peter Brodek

Info: 0911 958 334

CHARIZMA - časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu ročník 5

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska
Šéfredaktor: Andrea Teplanová

Redakčná rada: Miroslav Bilčík, Eva Koprďová,
Jarmila Kráľová, Róbert Lauko, Juraj Pluta

Grafik: Mária Teplanová

Fotograf: Gabika Šunderlíková

Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: casopis.kcho@gmail.com
telefón: +421 907 751 826 (O2)
http://www.kcho.sk

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Tlač: Garmond Nitra

registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.

Časopis **CHARIZMA** možno objednať na adrese redakcie alebo e-mailom.

Náklady na vydanie jedného výtlačku sú približne 0,50 €. VÚB účet číslo: 1800629557 / 0200

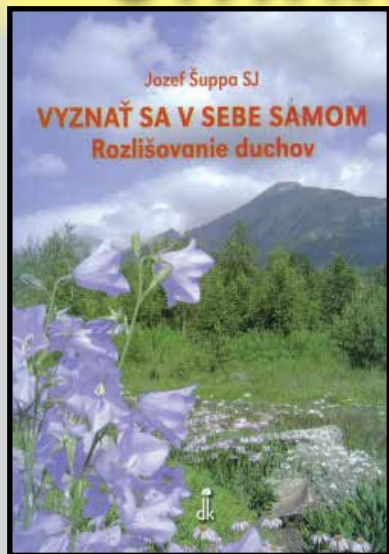
Elias Vella, skúsený kazateľ a exorcista, prednášateľ na fórach medzinárodných organizácií, dobre pozná mladých ľudí po celom svete, ich súčasné problémy a otázky. Slovenský čitateľ je zvyknutý, že ako autor sa páter Vella vždy zameriava vo svojich prácach na jednu tematickú oblasť, ktorú analyzuje do hĺbky. V tejto knihe však prekvapivo sústredí svoju pozornosť na množstvo aktuálnych problémov mládeže. V nenútenom rozhovore piatich študentov s Ježišom sa rozoberajú pálčivé a znepokojujúce osobnostné i spoločenské otázky, rôzne trápenia typické pre dnešný odcudzený svet – napríklad nenávisť k sebe, rodičom a ľuďom vôbec, komplexy menejcennosti, depresia, sklúčenosť a túžba po smrti, neschopnosť cítiť lásku, strata viery v Boha, ale aj satanizmus, okultizmus, kriminalita, trest smrti, rodová revolúcia, rôzne závislosti...

Nech je táto kniha pre všetkých čitateľov nielen žriedlom informácií, ale aj oporou a útechou vo vedomí, že nie ste s podobnými problémami sami a že odpoveď vám dáva či už priamo alebo sprostredkovane ten najlepší radca – sám Ježiš Kristus.

CHARIKNIŽNICA

3/2013

Jozef Šuppa SJ
Vyznať sa v sebe samom
Rozlišovanie duchov

Rozlišovaniu duchov sa človek musí aj učiť, aby vedel dôkladne a pravdivo skúmať myšlienky, hnutia a úmysly. Schopnosť rozlišovať je matkou všetkých čností a potrebuje ju každý tak pri usmerňovaní života iných, ako aj pri zameriavaní a náprave vlastného života. Pravidlá svätého Ignáca na rozlišovanie duchov nám chcú v tom pomôcť.

Nech k tomu poslúžia aj slová tejto knižky, ktoré odzneli vo forme príhovorov.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou alebo telefonicky objednať na čísle: 0911 958 334